

ה ע ר ת: ס נ ר י י ה פ ק ר ד ב - 15.5 - 20.6

הטובע הראטון של פליטת הארצות הערביות הביא אתו שנויים
מרחיקי לכת במקור הארצי והמקומי. בהרכב הכוחות הלוחמים ובסיבם.
סרם הגיע הזמן (סוף מאי 1948) לקבוע בברור מי ספקד והיכן ולכן
לא נכנסו בריטיות ולהלן שמות המפקדים העדיים, כן לא הוטמסו
שמות המפקדים שנטלו מתפקידם, אם ע"י נצחונות היהודים או ע"י
הכוחות הזרים.

כדי להקל על האוריינטציה של הקורא, החט בסנויים שבאו עם
פליטת הכוחות הזרים, והמרג"ח במחוז ירוסלים המיוחד את הספעתו על
המלך עבדאללה והלגיון הערבי, תזרמנה כמה הערות, אם כי לא היה
עדיין סיחק לתקון באופן יסודי.

ב- 20.6.48 נראת המלך עבדאללה התמנה או מנה את עצמו
מפקד ראטי לכוחות הארצות הערביות. לידו הוקמה מועצה מייצגת
ובראשה המצרי חסן סבור. לראש המטה של חיל השחרור נתמנה עיראקי,
גור אלדין מסוד.

עבדאללה הכריז שמפקדת חיל השחרור הקודמת בטלה וכל חיל
השחרור עובר למקורו. עד כמה הוגשם דבר זה למעשה עוד לא ניתן
לברוק. כן הכריז המלך עבדאללה שהועד הערבי העליון אחראי לסב
שנוצר בארץ ולכן עליו להפסיק להתערב בענייני ארץ ישראל.

שטחי הפעולה בארץ נתחלקו כנראה לפי תכנית מתושבת מראש

ותוך תאום פעולה בין המדינות הערביות. המצרים סנהלים את מלחמתם ^{בירדן}
ובנגב (מקום שג נהל גם את חיל השחרור מצרי, פוליסאן סובול פחה,
ועיין לעיל). חיל החלוצ המצרי מנה סמו"ל מזרחת והגיע לחברון -
בית לחם, שם בא במגע עם הלגיון הערבי. חלוקת שטחי החספעה
ביניהם כאן סרם התבררה וכן כיצד ישתפו פעולה בשדות הקרב.
הצבאות הסוריים עלו לכל אורך גבול הצפון ומצאון מזרח.
כאן שתפו פעולה עם כוחות עיראקיים. כוחות עיראקיים אחרים פעלו
יחד עם הלגיון הערבי בעסק הירדן.

הלגיון הערבי פלט בשתי זרועות - אחת מנתה לפסק בית שאן
ועסק הירדן, והשניה - למחוז ירוסלים. תוך כדי פעולה זו ספת המלך
עבדאללה ליטח הספעתו יותר ויותר את "המסולט הערבי" (יכס -
ג'נין - סול כרם). בראש הכוח הצפוני העמיד את בכורו, האמיר
סלאל, ובראש הכוח הפולה על ירוסלים את צעירו, האמיר נאיף.

הלגיון הערבי עלה על ירוסלים בטלטה ראטים: האחד דרך
חברון, השני מיריחו והסליטי עקף ובא מצפון דרך רמאללה.

הכוח שבחברון נשאר בארץ סיפוי הטלסון הבריטי ותוא טכנס

את גורם עציון. גרעין מרכזי לכוון זה סחה מלונה 12 סל הלגיון במקור רמת בק המיאר (עיון להלן). במסך הטבוע הראשון של הקרבות לא הצליח כוח זה להתחבר עם שני הכוחות האחרים. ממזרח ומצפון חדרו בטבוע הראשון שלאחר הסנדט המלונות הטניה, הרביעית והטסית של הלגיון. הכוחות שבאו מיריחו קבעו כבסיס-הפרכות קרוב לירושלים את עיזאריה ומכאן חדרו לעיר העתיקה דרך סילוואן. הכוחות מצפון הקיפו במיסי כינים בשדה התעופה בעטרות (בעקר סיכלי דלק) ובטועמאס. במיסי המרכזי של כוח זה בנראה ברמאללה (בבירח?). עם כבוע ביה"ס לשוטרים ומרבית שיח" ג'ראח נפתחה במני הכוחות האלה הכניסה לעיר העתיקה והם התחברו עם הכוחות שבאו ממזרח. בראשי כוחות הלגיון הערבי במחוז ירושלים עומד כנ"ל האמיר נאיף.

מפקד המלונה הטניה (?) של הלגיון, סייג'ור עבדאללה אלחל, הוא הקצין הגבוה ביותר בעיר ירושלים ומסלא תפקיד של מפקד ראשי של הלגיון בעיר. הוא מסתף פעולה עם מאדל עבדאללה רשיד וסוניר אבו-מאדל (עיון להלן), המרכזים את הכוחות המקומיים ואת המתנדבים הזרים. מקום הסלטון הצבאי על הישוב האזרחי גם הוא נשאר עדין בידי המפקדים הקודמים. חברי הועדה הלאומית עודם מסשיכים בעבודתם האדמיניסטרטיבית והמשפטית.

קטר אנטי ירושלים עם כוחות הלגיון כיריחו מתקיים באמצעות מאיז בק אלאידיסי, (עיון להלן), והקטר עם רמאללה באמצעות אמיל אלגורי וקאסם אלרמאוי (עיון להלן).